

Al Poble Sant de Déu que peregrina a Tarragona

En el nom de la Santíssima Trinitat. Amén.

Amb molta sorpresa i emoció he rebut la notícia que el Sant Pare Francesc m'ha nomenat arquebisbe metropolità de Tarragona. Li agraeixo de cor la confiança que m'ha donat. El meu agraïment s'estén a l'Església diocesana de Girona i al seu bisbe Francesc, de la qual he format part fins al dia d'avui.

Amb una gran il·lusió, però també amb tremolor, vindré a servir l'Església de Tarragona, que entronca la nostra estimada terra amb els orígens del cristianisme, amb «la llavor apostòlica primera», com afirma el Concili Vaticà II en la seva Constitució sobre l'Església (*Lumen gentium*, 20), tot esmentant l'ensenyament de Sant Ireneu de Lió i de Tertul·lià.

M'encomano a sant Pau apòstol, al sant bisbe Fructuós, i als seus diaques Auguri i Eulogi. Com afirmava el sant bisbe en el moment del seu testimoniatge suprem, en aquests moments «em cal tenir en el pensament tota l'Església, de llevant fins a ponent». Em sostinc també en l'última esperança del protomàrtir Fructuós, conscient que «l'amor i la promesa del Senyor mai no podran fallir, ni en aquest món ni en l'altre». Al mateix temps, em poso sota la intercessió de la Mare de Déu sota l'advocació del Claustre, i de Santa Tecla, patrona de la ciutat de Tarragona. Que Santa Maria em protegeixi sota el seu mantell i em condueixi cap al seu Fill Jesucrist, per tal que el pugui testimoniar sempre enmig vostre.

En primer lloc, vull saludar amb especial afecte tota l'Església, que és el sant i fidel Poble de Déu que fa camí a Tarragona «entre les persecucions del món i els consols de Déu», com afirmava sant Agustí (*De civitate Dei*, 18,51,2; cf. *Lumen gentium*, 8), tot anunciant la creu, la mort i la resurrecció del Senyor fins que torni (cf. 1 Corintis 11,26). Un Poble amb molts rostres i mirades, neguits i esperances, ministeris i serveis, però que té per distintiu la dignitat i la llibertat dels fills de Déu, per llei el manament nou d'estimar tal com Crist ens ha estimat i per objectiu el Regne de Déu promès (cf. *Lumen gentium*, 9).

De manera particular vull expressar la meva cordial admiració per qui durant quasi bé quinze anys ha estat l'estimat pastor d'aquesta Església, l'Arquebisbe Dr. Jaume Pujol i Balcells. Cal agrair-li la seva ferma dedicació i el seu servei pastoral constant al llarg d'aquests anys. M'uneixo també a tots els preveres i diaques: us vull tenir sempre en el meu cor, sabent que ja sou els meus amics i sereu també els meus col·laboradors i consellers necessaris en el ministeri encomanat. A molts, ja us conec pel tracte que hem tingut a la Facultat de Teologia de Catalunya o en el mateix Seminari Major Interdiocesà; als altres, us

desitjo conèixer ben aviat, però el que vull és abraçar-vos a tots. Penso també en els religiosos i religioses, i en les altres persones consagrades que viviu la vida evangèlica en la fraternitat i en la caritat. Saludo també tots els laics i laiques que esteu compromesos en l'Església i en el món, sembrant-hi les llavors del Regne de Crist. Demano al Senyor que mai no perdem l'entusiasme «per escoltar la crida del Senyor al risc de la fe, i a donar-ho tot sense mesurar els perills», com afirma el papa Francesc en la seva recent Exhortació postsinodal als joves. Perquè, com ell mateix afegeix, l'Església ha de mantenir-se jove «per tal de no caure en la corrupció... per a no enorgullir-se, per ser més pobra i testimonial, per estar a prop dels últims i descartats, per lluitar a favor de la justícia, per deixar-se interpel·lar amb humilitat» (*Christus vivit*, 37).

El repte més gran de l'Església catalana és, en termes del papa Francesc, ser una Església en sortida, evangelitzadora i missionera. Aquesta és l'única resposta possible davant la situació actual. Es tracta d'un repte que hem de formular amb una actitud propositiva i de diàleg obert, amb la senzillesa, humilitat i pobresa de les benaurances, i amb esperit de conversió, de renovació i de reforma a la llum de l'Evangeli. Un repte que tan sols podrem acarar adequadament si creiem en la unitat pastoral de les Esglésies amb seu a Catalunya i amb aquelles actituds sinodals d'escolta dels uns envers els altres a la llum de l'Esperit.

En aquest sentit, voldria treballar per la unitat eclesial amb tots vosaltres i amb un alt sentit de comunió, dins l'Església que el bisbe de Roma, el Sant Pare Francesc, presideix en la caritat.

També voldria oferir la meva proximitat a tots aquells, homes i dones de bona voluntat, que anhelan un món divers i millor, sigui quina sigui la seva confessió cristiana, la seva religió o projecte de vida. I voldria oferir aquesta proximitat especialment als qui pertanyen al món de la Universitat, de la cultura i dels mitjans de comunicació.

Des d'avui demano la pregària de tots vosaltres per aquesta nova etapa que s'obre en l'Església de Tarragona i en les diòcesis germanes.

A tots els qui formeu l'Església de Déu que peregrina a Tarragona us tinc ben presents en la pregària i en el cor, especialment els qui esteu malalts, els qui sofriu per la duresa de la vida o patiu alguna desesperança.

Que Déu us beneeixi a tots.

Joan Planellas i Barnosell,
Arquebisbe electe de Tarragona
4 de maig de 2019

Al Pueblo Santo de Dios que peregrina en Tarragona

En el nombre de la Santísima Trinidad. Amén.

Con mucha sorpresa y emoción he recibido la noticia de que el Santo Padre Francisco me ha nombrado arzobispo metropolitano de Tarragona. Le agradezco de corazón la confianza que me otorga. Mi agradecimiento se extiende a la Iglesia diocesana de Girona, de la que he formado parte hasta el día de hoy, y a su obispo Francesc.

Con una gran ilusión pero con no menos respeto iré a servir a la Iglesia de Tarragona que entronca nuestra querida tierra con los orígenes del cristianismo, con «la semilla apostólica primera», como afirma el Concilio Vaticano II en su Constitución sobre la Iglesia (*Lumen gentium*, 20), recordando la enseñanza de San Ireneo de Lyon y de Tertuliano.

Me encomiendo a San Pablo apóstol, al santo obispo Fructuoso, y a sus diáconos Augurio y Eulogio. Como afirmaba el santo obispo en el momento de su testimonio supremo, en esta hora «debo tener en el pensamiento toda la Iglesia, de oriente a occidente». Me sostengo también en la última esperanza del protomártir Fructuoso, consciente de que «el amor y la promesa del Señor nunca podrán fallar, ni en este mundo ni en el otro». Del mismo modo, me pongo bajo la intercesión de la Virgen María, bajo la advocación del Claustro, y de Santa Tecla, patrona de la ciudad de Tarragona. Que Santa María me proteja bajo su manto y me conduzca hacia su Hijo Jesucristo, para que pueda dar siempre testimonio de Él entre vosotros.

En primer lugar, quiero saludar con especial afecto a toda la Iglesia, que es el santo y fiel Pueblo de Dios que hace camino en Tarragona «entre las persecuciones del mundo y los consuelos de Dios», como afirmaba San Agustín (*De civitate Dei*, 18,51,2; cf. *Lumen gentium*, 8), anunciando la cruz, la muerte y la resurrección del Señor hasta que vuelva (cf. 1 Corintios 11,26). Un Pueblo con muchos rostros y miradas, inquietudes y esperanzas, ministerios y servicios, pero que tiene por distintivo la dignidad y la libertad de los hijos de Dios, por ley el mandato nuevo de amar como Cristo nos ha amado y por objetivo el Reino de Dios prometido (cf. *Lumen gentium*, 9).

De manera particular quiero expresar mi cordial admiración por quien durante casi quince años ha sido el estimado pastor de esta Iglesia, el Arzobispo Dr. Jaume Pujol Balcells. Hay que agradecerle su firme dedicación y su servicio pastoral constante a lo largo de estos años. Me uno también a todos los sacerdotes y diáconos: os quiero tener siempre en mi corazón, sabiendo que ya sois mis amigos y seréis también mis colaboradores y consejeros necesarios en el ministerio encomendado. A muchos ya os conozco por el trato mantenido en la

Facultad de Teología de Catalunya o en el mismo Seminario Mayor Interdiocesano; a los demás, espero conoceros pronto, pero lo que quiero es abrazar a todos. Pienso también en los religiosos y religiosas, y en las demás personas consagradas que viven la vida evangélica en la fraternidad y en la caridad. Saludo también todos los laicos que están comprometidos con la Iglesia y con el mundo, sembrando las semillas del Reino de Cristo. Pido al Señor que nunca perdamos el entusiasmo «para escuchar la llamada del Señor al riesgo de la fe, y dar todo sin medir los peligros», como afirma el Papa Francisco en su reciente Exhortación postsinodal a los jóvenes. Porque, como él mismo añade, la Iglesia debe mantenerse joven «para no caer en la corrupción ... para no enorgullecerse, por ser más pobre y testimonial, para estar cerca de los últimos y descartados, para luchar a favor de la justicia, para dejarse interpelar con humildad» (*Christus vivit*, 37).

El reto más grande de la Iglesia catalana es, en palabras del Papa Francisco, ser una Iglesia en salida, evangelizadora y misionera. Esta es la única respuesta posible ante la situación actual. Se trata de un reto que tenemos que formular con una actitud propositiva y de diálogo abierto, con la sencillez, humildad y pobreza de las bienaventuranzas y con espíritu de conversión, de renovación y de reforma a la luz del Evangelio. Un reto que sólo podremos cotejar adecuadamente si creemos en la unidad pastoral de las Iglesias con sede en Cataluña y con aquellas actitudes sinodales de escucha de los unos hacia los otros a la luz del Espíritu.

En este sentido, quisiera trabajar por la unidad eclesial con todos vosotros y con un alto sentido de comunión, en la Iglesia que el obispo de Roma, el Papa Francisco, preside en la caridad.

También quisiera ofrecer mi cercanía a todos aquellos, hombres y mujeres de buena voluntad, que anhelan un mundo diverso y mejor, sea cual sea su confesión cristiana, su religión o proyecto de vida. Y quisiera ofrecer esta cercanía especialmente a los que pertenecen al mundo de la Universidad, de la cultura y de los medios de comunicación.

Desde hoy pido la oración de todos vosotros para esta nueva etapa que se abre en la Iglesia de Tarragona y en las diócesis hermanas.

A todos los que conformáis la Iglesia de Dios que peregrina en Tarragona os tengo muy presentes en la plegaria y en el corazón, y muy especialmente a los enfermos, a los que sufrís los embates de la vida o padecéis alguna desesperanza.

Que Dios os bendiga a todos.

Joan Planellas i Barnosell,
Arzobispo electo de Tarragona
4 de mayo de 2019